

Ik ben een tuinman, niets dan dat,
Met aarde en met mest bespat;
Ik buig mij neer, ik richt mij op,
Ik klem de schoffel en de schop.

Ik wiedz, ik volg mijn diepste wet
Als ik de naakte zaailing zet;
Ik richt mij op, ik buig mij neer.
Een tuinman ben ik en niets meer.

Ga ik met donker stram naar huis,
De pijn spaart schouderblad noch kruis.
Ik waak als ik nog rusten mag.
Mijn land, mijn land: het is kort dag.

Delft straks uw spa voor mij de wig,
Vergeet waar ik geborgen lig.
Voorbij mijn moeite, nood en pijn
Moet er een tuin van sterren zijn.

Ida Gerhardt: labor improbus

Lieve Moeder, op
27 oktober 2009 be-
zochten we de begraaf-
plaats in kapelle om
Vaders graf te bezoeken
De grafsteen was deze
nu hand geplaatst en
die wilde we zien.
Vader ligt op een prachtige
begraafplaats te midden
van de Vander Have's
Ik heb er vrede mee, God.